

DELFTSCH STUDENTENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ A. A. STHEEMAN
F. J. M. BOURDREZ ♦ M. H. K. FRANKEN ♦ A. A.
BREVET ♦ MEJ. C. A. A. F. GOEMANS

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 4. X

VRIJDAG 26 OCTOBER 1923.

Bericht aan de abonné's.

Zij, die voor 1 November niet bedankt hebben, worden voor den jaargang 1923—'24 als abonné beschouwd. Bedankjes na 1 November ontvangen, worden dus niet meer geaccepteerd.

Verzoeken hiervan goede nota te nemen.

UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE.

INHOUD: Redactioneel. — D.S.C.: Almanak 1924; Van onze politieken tinnegieter. — Tooneel. — Rommelpot; Een oude koei. — Vereenigingen: N.C.S.V. en V.C.S.B. — Boekbespreking. — Ingezonden: Apollo. — T. H.: Aanvang colleges en oefeningen; Uitslag examens. — Feuilleton: Een zware dag.

REDACTIONEEL.

Naar aanleiding van ons nieuwe feuilleton, heeft ons van bevoegde zijde het verzoek bereikt te melden dat de

SCENES MET DEN SCHURK

opgezet en uitgewerkt zijn door den heer Ir. J. A. G. van der Steur Jr., c.i., Oude Delft 38, alhier.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

ALMANAK 1924.

Traag en uiterst langzaam, druppel voor druppel, lekt soms de stroom van inzendingen wel eens heel eventjes door de wijd geopende poorten van het redactie-bureau naar binnen.

Vol spanning kijkt de geheele commissie toe, maar uw inzending, lezer, konden wij tot dusverre nog niet ontwaren.

Hebt geen angst, uw fantasie speelde U parten, toen zij U ons voorstelde als een veelkoppigen draak, die begeerig alles tot zich trekt en verslindt wat zich binnen zijn bereik waagt. Evenmin zijn we beulen, slechts bijeen gekomen om uw gedachten uiteen te rafelen en uw argeloos geesteskind aan spot en hoon prijs te geven; integendeel Uw schepping wordt met de grootste voorkomendheid in een map nedergeleid en liefderijk verzorgd tot de dag van het oordeel daar is. En zelfs dan nog wordt zij met de uiterste clemente behandeld.

Vreest ons niet, wij eerbiedigen uw motto, wordt gij afgevozen, dan komt nooit iemand te weten, welk machtig genie voor Delft verloren ging.

Teekent, dicht, schrijft verhalen en zoo ge U tot absoluut niets in staat acht, zend dan tenminste varia in. Haast U evenwel, want 1 November sluit de termijn van de inzendingen.

Repetitoren, die in de desbetreffende lijst opgenomen willen worden, gelieven zich op te geven vóór 1 November, aan het redactie-adres: Van Leeuwenhoeksingel 40.

De Secretaris,
A. A. BREVET.

VAN ONZEN POLITIEKEN TINNEGIETER.

Wat is een film drama? Een vertooning van heeren in rok die champagne drinken aan 't ontbijt. Ze rooken sigaretten half op en gooien ze dan met een energiek gebaar van zich. Ze leven met mooie meisjes, die slecht zijn en in het verloop van 6—7 acten goed worden. Ze begeven zich voor hunne vrijadjes in loshangende dakgoten, ze spelen om familiekapitalen. Schieten als het noodig is pistolen af. Want er zijn ook wel eens kwade schurken die hun belagen, die sluipen met hun pet achterste voren over kale straatwegen. In een woord, de film speelt „in de hoogste kringen” en je kan gerust naar zoo'n drama gaan kijken, want het is zeker dat het goed afloopt. Er komt juist op het goede oogenblik een arm, begaafd en goedmoedig kunstenaar opduiken die de situatie redt en de rest is bekend.

En ziet, nu is Charley Chaplin zoo vermetel hierin verandering te brengen. Hij heeft zijn hoedje en schoenen voorloopig in de brandkast geborgen en heeft een filmwerk ontworpen, dat bevreemdende eigenschappen mist. En toch is het een drama, en het heeft succes als men de couranten gelooven mag. Maar we nemen het hem kwalijk dat hij het niet goed laat eindigen. We kunnen nu zelfs in een bioscoop niet meer gerust zijn over den afloop.

Intusschen blijkt eruit dat zelfs het film drama voor versobering vatbaar is en daar kunnen we het voorloopig mee doen. Want ook wij moeten los komen van uiterlijken schijn en door beperking in onze uitingen slechts dat handhaven wat van innerlijke waarde getuigt.

Het inkomen van de meeste studenten is verminderd en ongelukkig is juist het gedeelte dat er af ging, het gedeelte dat voor de meer luxueuse uitoefening van het Corpsbestaan gebruikt werd. En deze omstandigheden doen hun invloed reeds duchtig gevoelen.

In de vereenigingen deed zich na de mobilisatiejaren een opleving kennen, die het gevolg was van een belangrijke toevloed van nieuwe leden. Deze vele menschen waren in staat gezamenlijk de hoogere lasten te dragen, welke verbonden waren aan het doorvoeren van het vereenigingsleven op den ouden voet. Dit jaar is voor het eerst het aantal nieuwe leden ernstig gedaald, door een overeenkomstige daling van het aantal nieuwingeschrevenen aan de T. H. Op het totaal aantal leden van de verschillende vereenigingen heeft dit voorschands nog geen zeer grooten invloed. Echter is niet te voorzien dat de stroom nieuwelingen in de komende jaren zal vergrooten en dan kan dit voor vele vereenigingen bedenkelijk worden.

We zullen hierover een volgende maal ons standpunt uiteenzetten.

Een direct gevolg van dezen malaise, dat reeds dadelijk zijn fnuikenden invloed zal doen gelden, is het volgende.

Het is de laatste jaren steeds moeilijker geworden die menschen tot het bekleeden van de bestuursfuncties bereid te vinden welke door persoonlijke eigenschappen hiertoe aangewezen waren. De finantieele standaard van de besturen wordt een steeds grooter belemmering van de vrije keuze. Dit nu is een vraagstuk dat dringend oplossing behoeft, omdat het voor een gezond Corpsleven absoluut noodzakelijk is dat de leiding berust in de handen van die leden, welke daartoe alle goede eigenschappen bezitten. De praktijk wijst uit hoe een vereeniging door slecht beleid een groot deel van zijn levenskracht kan inboeten.

Speciaal hebben wij hier op het oog de functie van Senator

van het D.S.C. Vooral daar is het hoog tijd, dat de bakens worden verzet. Men dient zich rekenschap ervan te geven dat de hoge levensstandaard welke met deze hoogste Corpsfunctie verbonden is velen ervan terug schrikt deze functie te aanvaarden. Want men denkt dat dit alles onafscheidelijk aan het Senatorschap gebonden is. En daar is men abuis. Het is dwaasheid zich vooral in deze tijden, op eenigerlei wijze gebonden te achten aan een bepaalde wijze van feestviering en zooals die door den loop der tijden tot een soort brodelee is gegroeid. Men moet zich in dezen zuiver rekenschap ervan geven, wat onder deze omstandigheden noodig is, en wat niet. En wanneer zij die in aanmerking komen voor de hoogste functie van het D.S.C. hiervan doordrongen zijn, wanneer de 5 personen, die zitting zullen nemen in den Senaat, het hierin eens zijn, kunnen wij niet inzien wat hen kan beletten een diepgaande bezuiniging in te voeren. Want zij zullen in dit streven van een ieder, die met redelijk verstand begiftigd is, steun en waardeering onder vinden.

Maar wij wenschen nog meer. Zij die het komende jaar de leiding van het Corps op zich zullen nemen, worden in verband met bovengenoemde omstandigheden, de malaise, voor zeer moeilijke vraagstukken gesteld. En het is noodig dat deze vraagstukken worden opgelost, want ze zullen urgent zijn, en op vele plaatsen zal dan te laat ingrijpen tot bedenkelijke gevolgen kunnen leiden.

Het is noodig dat een college waaraan dergelijke hoge eischen worden gesteld, op gezonde wijze zal groeien uit het huidige Corps. Daartoe is noodig dat men zich voor de komende verkiezingen voorbereid houdt.

Verkiezingen hebben over het algemeen weinig belangstelling in het D.S.C. En toch zijn ze feitelijk belangrijke evenementen in het Corpsjaar, omdat zij voor een groot deel den loop der dingen bepalen. We behoeven slechts even ons oor te luisteren te leggen en bij elke verkiezing hooren we: „Hoe komen ze nu in godsnaam aan die of die.”

En als later blijkt, dat deze of gene bestuurder te kort schiet, dan hebben de heeren het hoogste woord en kankeren ze in den breedte. Het wil ons voorkomen, dat het tijd is, dat deze menschen eens allen te zamen tot het besef komen, dat het alleen hun schuld is als er menschen van buiten in commissies komen, die hun niet bevallen.

EEN ZWARE DAG

Blijspel in 2 bedrijven.

Door schrijvers met eerbied
opgedragen aan M.

Personen:

Van Manen, jong advocaat (De vriend)
Smulders, zijn vriend (De schurk)
Mevrouw Meertens,
Lizzy Meertens, haar dochter (Het meisje)
Verbeek,
Neeltje, dienstmeisje bij Van Manen.
Mientje, dienstmeisje bij Mevrouw Meertens.

Het eerste bedrijf speelt ten huize van den advocaat. Fonkelnieuwe meubilering, op afbetaling gekocht. Rechts bureau. In het midden de deur naar het woonhuis. Links deur wachtkamer. Vóór links een tafeltje met twee stoelen. Telefoon, oud model met kastje eronder rechts in den hoek aan de muur. Wandversiering onbeduidend. Naast telefoon aan den achterwand boekenkast. Rechts buitenraam.

Het stuk speelt in een dorp bij Amsterdam.

Iste Acte. Iste Scène. (Van Maanen. Neeltje).

Van Manen. (Gekleed in net zomerpak. Leeftijd 25 jaar. Loopt fluitend de kamer rond). Neeltje!... Neeltje! Het ziet er keurig uit. Alleen nog een beetje ongebruikt. Echt wat je noemt, een dure inrichting. Enfin, wie niet waagt, die niet wint. Ik heb anders op 't oogenblik geen sou meer.... Waar blijft die post nou.... Neeltje!

Neeltje (Blozend, ± 30 jaar. Spreekt een klein beetje dialect. Zeer gemoedelijk). Jawel meneer. (Op).

Van Manen. Hoe vaak komt die post hier in dat dorp van jullie? Een paar keer in de week.

Neeltje. Hij is er net geweest meneer.

Van Manen. En?

Neeltje (een beetje verlegen). En.... en er was een briefkaart voor mij bij.

Van Manen (wat boos). Heeft U goed nieuws ontvangen.

Maar zoover mag het dit jaar zelfs niet komen. Wij hopen, dat een ieder zich er van bewust zal zijn, dat wij dit jaar noodig hebben een sterke leidende commissie, die op een behoorlijke, vaste grondslag staat.

Want alleen dan kan de Senaat komen tot volle ontplooiing van zijn krachten en zich met kans op succes wijden aan de moeilijke taak, die hem dit jaar wacht. Die taak zal moeilijk zijn, maar misschien daarom des te aantrekkelijker.

TOONEEL.

In mijn eerste artikeltje beweerde ik een en ander over tooneelkritiek. Onder meer betoogde ik dat de meeste critici leeken zijn, zooals advocaten, dichters, auteurs, enz., echter vrijwel nooit regisseurs of tooneelspelers of menschen die één van die twee vakken ook maar eens beproefd hebben.

En dat 't dus de taak van de critici is om gewetensvol weer te geven de indruk die het stuk op hen maakte, in de hoop dat het publiek er iets aan heeft. Meer kunnen ze niet.

Objectief de werkelijke waarde van een stuk bepalen is onmogelijk en onnoodig.

Wie zich eens wil overtuigen van de werkelijke waarde van de tooneelkritiek, leggen eens de kritieken van alle bladen over één en hetzelfde stuk naast elkaar.

Alles kritieken van beroeps critici, van kunstrechtters. 't Resultaat is, gezien de pretenties, lachwekkend. Allen spreken elkaar tegen, en niet zoo'n beetje. „Der einsame Weg” van Verkade was volgens Elout een evenement in het seizoen, „een parel”, volgens Keuls een zeldzame slechte uitvoering.

En toch waant ieder zich een godje, en verbergt zijn schamele menscheijkheid, door te orakelen in onbegrijpelijk moeilijke woorden.

Dit alles herkauw ik naar aanleiding van een kritiek over het spel Teirlinck in Minerva (No. 1, 1923) door J. T.

Dit is een typisch voorbeeld van iemand die listige opmerkingen maakt, en zijn lezers tracht te overbluffen met wonderlijke termen, om vooral geen leek te schijnen.

Ik kan niet nalaten om het merkwaardigste deel daaruit te citeren. (De fraaiste woorden zijn vet gedrukt).

„Het waren geen herscheppingen van het integrale levende

Neeltje (vol vuur). Best. Jan komt Zaterdag. Dat is mijn jongen, ziet U. Hij is in dienst en....

Van Manen (lachend). Daar bof je bij. Zou je nu misschien mijn correspondentie ook even willen halen?

Neeltje. Ja zeker meneer. (Af).

Van Manen. 't Zal me nog wel de noodige moeite kosten me te wennen aan deze landelijke atmosfeer. En 't is toch eigenlijk ook zoo waar, Neeltje vindt haar correspondentie honderd maal belangrijker dan de mijne, ik zou ook kalm mijn eigen brieven eerst lezen, alleen ik zou er niet zoo eerlijk voor zijn uitgekomen. Trouwens het valt me op, hoe de menschen hier in 't algemeen veel eerlijker zijn. (Neeltje op).

Neeltje. Als 't U blijft. En wilt U om elf uur een kopje koffie

Van Manen. Daar zou je mijn hart mee kunnen stelen, maar... daar zul je het wel niet op aanleggen, aangezien, die meneer Jan er misschien bezwaren tegen kon maken.... Maar zeg eens Neeltje, hoe zit dat, met je vrije dagen. Hoe gaat dat hier in 't dorp.

Neeltje. Nou meneer, vrije dagen, 't ja, dat zit nou net zoo, als je 't zelf wilt opvatten. Ik zeg altijd maar, als het werk aan kant is, nou dan ben je vrij, als je tenminste niets te doen hebt. Ziet U en dan zou ik Zaterdagmiddag, als U toch geen kantoor hebt, wel eens naar mijn.... moeder kunnen gaan.

Van Manen. Ga jij Zaterdagmiddag maar een eindje wandelen met Jan, ik vind dat best. En eh.... heb je al trouwplannen.

Neeltje. Die heb je altijd als je aan het verkeerren komt. Maar Jan en ik, we dachten zoo, we konden over drie maanden wel eens gaan trouwen. Als hij uit dienst komt!

Van Manen (verschrikt). Drie maanden al. Maar Neeltje.... En wat moet ik dan?

Neeltje. Ja, dat weet ik niet. Maar maakt U zich daar maar geen zorgen over. Dat komt allemaal wel in orde. Mijn vader zei maar: Een beetje couragie, dat geeft de mensch moed. En dat is toch ook maar zoo.... Maar waarom gaat U niet trouwen.

Van Manen. Ik.... trouwen. Met wie?

Neeltje. Nou, doet U nu maar niet, alsof er niets aan 't handje is. Met jonge juffrouw Lizzy natuurlijk.

Van Manen. Maar hoe weet jij.... Hoe kom je daarbij?

Neeltje. Dat weet immers het heele dorp. En Dirk van hier-naast, die heeft zelf gezien, hoe U den heelen avond op het feestje bij den Burgemeester....

Van Manen (geprikeld). Nou, wat?

Neeltje (plagerig).den heelen avond naar haar gekeken heeft, en dat doe je niet, als je er niks aan vindt.

Van Manen (trekt weer bij). Nou, als dat dan zoo is, breng me dan maar om elf uur een kopje koffie.

Neeltje. Dat is goed, meneer. (Af.)

„gebeuren, maar intellectuele en utilistische appreciaties, van „een uiterst geraffineerde levenstechniek, die de mensheid „behoefde om zijn, aan vitaliteit arme, bestaan te kunnen voeren. „Dat de waarde van zoo'n appreciatie een materialistische en „zeer betrekkelijke blijft, dat het standpunt particularistisch, „en vooral disantabel is, ligt voor de hand.

„Het „geval Bernhardt“ is niet meer dan een medische „beroepskwestie, product van een utilistisch-materialistische „casiustiek“.

Oh zoo.

Erg veel interessants is er in de afgelopen week niet gebeurd. De Rotterdammers spelen nog de „Getemde Feeks“ en Ruys gaf een reprise van „Aimer“ (Hélène).

Verkade gaf een reprise van de Duivel, waarop ik iets nader wil ingaan, omdat 't stuk zoo amusant is, en alleszins een reprise waard.

De uitvoering was echter een beetje slordig; Verkade zelf, hoewel goed, gaf niet de indruk van zich erg aan den tekst te storen. Kleyn was hinderlijk en zelfs Nel Stants, van wie ik in deze rol groote verwachtingen had, was niet erg sterk.

Er zat niet erg veel stemming in, 't leek een beetje voor de vuist opgevoerd, maar slecht was 't niet. De geestige inhoud en de gewaagde en geraffineerde situaties maakten alles goed.

Tenslotte zij nog opgemerkt dat in deze uitvoering optrad Rie Gilhuis, die hierbij voor het eerst in Den Haag verschijnt in een belangrijke rol.

Ondanks het eenigszins vlakke, nuancelooze spel, lijkt mij dit een debuut dat de vermelding zeker waard is, gezien de prestaties die deze zeer jonge dame reeds geleverd heeft in de terecht geprezen vertolkingen van Ophelia en Rosalinde (As you like it) in het openlucht theater te Valkenburg.

H. d'A.

Van Manen (gaat met brieven aan zijn bureau zitten). Drukwerk.... drukwerk.... Melkleverancier.... Weggooien.....
 Werk... laten we het voorloopig maar bewaren.... Oh....
 (houdt een briefje voor zich uit).... Dameshandje.... Verzoek om echtscheiding.... Amsterdam?.... Nog niet openmaken, het beste tot het laatst bewaren.... (Legt met voldaan gebaar brief voor zich neer).... Alweer een brief. (Kijkt op de achterkant). L. Meertens.... Hé, van Lizzy. Wel allemachtig.... (stom verbaasd. Breekt dan zenuwachtig den brief open. Leest). Zeer geachte meneer Van Manen. Het kost me moeite U dit te schrijven en ik hoop, dat U met een zekere clemencie dezen brief zult lezen. Ik wilde n.l. een fout goed maken, die eigenlijk niet meer is dan een misverstand. Toen ik U de laatste keer sprak — op het Tuinfeestje bij de Burgemeester — heb ik enkele dingen gezegd, die minder juist waren, die scherper klonken, dan ik ze bedoelde. We hadden het over de tegenwoordige jongelui en ik liet me nog al heftig uit over hun slappe, oneerlijke houding tegenover meisjes. Ik zag, dat het U even pijn deed, maar werkelijk, ik had het niet over U. (Telefoon). Ik was wat prikkelbaar en bovendien had ik er een reden toe, om dit zoo te zeggen. (Telefoon). Maar net zoo goed als ik de oneerlijke houding van deze jongelui tegenover meisjes afkeur. (Telefoon, hard. Van Manen ongeduldig met brief naar de telefoon). Ja, ja, ja. Hallo, ja, met Van Manen... Met wie... Oh drukkerij van Snellen... ja... ja... Visitekaartjes, ja, ja, zooals het model, dat ik er bij.... Hé.... Adres?, ja, ja... Nou vijftig.... honderd. Of zou dat eh.... Nee, nee, wacht daar nog even.... Ik kom dan vanmiddag wel eens even aan. Ja om een uur of vijf.... Graag. Dag meneer, eh.... (Belt af). Dat was een vruchtbare gedachte; nu zoo consequent doorgaan. (Zoekt op het telefoonlijstje). Hallo, drie-en-zeventig juffrouw.... Als 't U blijft. Ja, met Van Manen, advocaat Van Manen. Spreek ik met de bloemisterij „Flora“? Juist, eh, heeft U mooie rozen.... Werkelijk mooie, niet van die verkleurde.... Mac Arthur.... heeft U die.... Prachtig. Zoudt U daar een bouquet van kunnen maken.... Dertig!.... Ja, dat is ook wel wat veel.... Enfin ziet U zelf maar eens, maar geen zilverpapier en geen gras.... Nou ja, van dat aspergegroen.... (Er wordt geklopt). Ik kom ze vanmiddag wel even halen.... Uitstekend.... Dag juffrouw. (Er wordt weer geklopt). Ja!

Neeltje. Daar zijn Mevrouw Meertens en de juffrouw. Of die U even konden spreken?

Van Manen. Hé, welke juffrouw.

Neeltje (dom verbaasd). Juffrouw Lizzy natuurlijk.

Van Manen. Om mij te spreken....?

Neeltje. Jawel.

Van Manen. Ja... dan eh, laat de dames maar binnen komen. (Neeltje af).

ROMMELPOT.

EEN OUDE KOEL.

.....
 Dat nare landje om mij heen,
 dat helpt mij naar de haaien!

Ik sterf, doch in mijn doodsstuip
 Zal 'k een vervloeking kraaien.
 En krijschend roepen: O! jij taaië
 Jij plattig, holle land, verzuip!

Ik zit in oude D.S.W.'s te bladeren en vind' opeens bovenstaande regels. Ik herinner me ook weer den schrijver; gelukkig ken ik den man en weet, dat zulke uitingen meer aan zijn gestel dan aan zijn smaak liggen.

Maar er zijn andere categoriën, die likkebaarden bij zulk geschimp op het Hollandsche landschap. Dat zit 'm geloof ik in hun lichaamsbouw; net zoo goed als er menschen zijn, die te weinig gehoorzenuwen hebben en dientengevolge onmuzikaal zijn, bestaan er ook zonder eenig gevoel voor kleur en lijnen; ergo een mindersoortig netvlies.

Laten we 't geval met de dameskleeding vergelijken; U ziet — laten we zeggen op straat — een meisje, met een jumpertje aan en wollen mutsje op; de kleuren zijn mooi, staan goed bij mekaar. Ze heeft een aardig figuurtje, beweegt zich vlot — enfin U kent ze ook wel zoo. U komt thuis en kijkt toevallig naar Uw hospita, terwijl ze Uw kachel verzorgt; ook zij heeft een wollen jumpertje — U herinnert zich, dat ze ook nog een gebreid wollen manteltje bezit — maar godbewaarme, wat 'n kleuren, wát 'n combinatie van fraise écrasé met slap zeegroen, en wát 'n uitgebreide vormen, eronder opbollend, wát 'n jammer van kleur en lijn. Ik vraag U of nu alle jumpertjes en aanverwante artikelen leelijk zijn, omdat zoo'n kostjuffrouw haar sexe-zusters naaapt, evenwel door afwezigheid van gevoel en begrip verkeerde kleur en snit kiest en aldus togetakeld een aanklacht tegen de esthetica vormt? En of onze Hollandsche natuur leelijk is omdat al die ploerterij-zielen de fijne kleurnuances en teere lijnen onzer waterlandschappen niet zien, niet voelen en die d'r daarom maar op schelden?

Ze hebben niet genoeg aan zoo'n lekkere wolkenlucht met

Hè, je bent altijd nog een beetje schrikkerig. Waar zullen we de cliënten ontvangen. ... bij de deur. Nee, achter het bureau... (Gaat aan 't bureau zitten en bekijkt de leege vlakke voor hem)... Wel netjes opgeruimd, maar een beetje eentonig.... Waar zijn mijn drukwerkjes. (Er wordt geklopt). Ja.

2de Scène. (Van Manen, Mevr. Meertens, Lizzy).

Van Manen. Dag Mevrouw Meertens, hoe maakt U het. Dag juffrouw Meertens. Neemt U plaats.

Mevr. Meertens. (Oudere dame. Zeer welbespraakt, zeer positief in haar optreden, zeer gezond van uiterlijk. Iets te jeugdig en te modern gekleed, zonder opzichtigheid. Een gewapend koopvaardijchip met volle zeilen). Dag meneer Van Manen. Ik kom een oogenblikje beslag leggen op Uw tijd.

Van Manen (met een poging een vriendelijkheidje te zeggen). Och Mevrouw, voor zaken sta ik ook buiten het spreekuur voor U ter beschikking en....

Mevr. Meertens. Ik kom toch niet ongelegen.

Van Manen. Nee Mevrouw Meertens, zoo bedoel ik het niet.

Mevr. Meertens. Ja, juist, eh. Ik kwam dan bij U meer speciaal omdat U advocaat bent, dan wel, omdat ik U persoonlijk ken. Nu moet U dat niet opvatten, alsof mijn bezoek een onpersoonlijk karakter dragen zou, nee meneer Van Manen (met nadruk), dat doe ik nooit. Kijkt U eens; het mag misschien wel wat vreemd klinken, maar als ik naar een banketbakker ga, dan zie ik daar achter de toonbank in de eerste plaats een mensch. Ik wil hiermee slechts zeggen, dat het altijd en in alle omstandigheden ten eerste gewenscht is het persoonlijke in een handeling naar voren te brengen....

Van Manen (wat beduusd). Ja zeker Mevrouw Meertens.

Mevr. Meertens. Daarbij komt dan nog dit. Het is voor jonge menschen in den tegenwoordigen tijd dikwijls heel moeilijk, eigen persoonlijkheid naar voren te brengen. Nu moeten, wij oudere menschen de jongeren in de gelegenheid stellen hun persoonlijk initiatief te ontwikkelen. Ik voel voor Amerikaanse opvattingen, dat wil zeggen, ik voel er eigenlijk niet voor. (Lizzy schuifelt ongeduldig met haar voeten)....

Van Manen. Ja Mevrouw.

Mevr. Meertens. Zegt U dat nu niet. Ik heb hier op 't oog een groot Amerikaansch industrieel, die aan flinke jongelui de mogelijkheid opent hun weg te vinden in dit leven. Zoo kom ik bij U, meneer Van Manen.

Van Manen. Ik ben werkelijk zeer geveid, Mevrouw Meertens.

Mevr. Meertens. Pardon, ik moet U er op attent maken, dat hier van vleien geen sprake is. Dat is iets, waar ik me niet mee inlaat. Het is een verouderd begrip, dat in de hedendaagsche

(Zie verder Feuilleton Tweede Blad).

wat water en riet eronder, ze begrijpen niets van de stemming, die een Hollandsche herfst met z'n vage nevels geeft aan die simpele, platte weilanden met hun wilgen en hun enkele molens. Nee, ze moeten méér zien; voor kwaliteit ontoegankelijk, zoeken ze 't in de kwantiteit; heuvels, bergen, daarop zie je tenminste een hoop tegelijk, en dan van die watervallen, die bruisen, zoo hard en die alpenkoeien, met hun éénige bellen.

Natuurlijk, ze hebben gelijk, de bioscoopgeesten; waarom zou je naar de comédie gaan, waar je zoo op moet letten en waar je maar één ding te zien krijgt; de bioscoop geeft er wel vier en je krijgt er nog muziek bij ook.

Als je met die lui praat, komen ze met argumenten, dat 't hier meer waait en regent en nevelt, dan elders en of je ze nu met statistieken in de hand 't tegendeel bewijst, dat geeft niets; en ten slotte komen ze toch met hun gemeenplaats „dat over smaak niet te twisten valt”, waarachter ze hun lichaamsgebrek trachten te camoufleren. Eindelijk blijkt achteraf bij de meesten, dat ze ons polderland en onze meren en rivieren alleen maar kennen vanuit 't spoorraampje, zoo tusschen twee tukjes door, en van de schilderwerken der Haagsche School uit buitenlandse musea, ja en die zijn wel mooi, want iedereen zegt 't.

En dan nog hun meekundig bezwaar, dat 't hier zoo'n plat vlak is; ze willen bobbel, met „kolossale Ausgucken” en dalen, die hun gezichtskringetje nog meer beperken. Ze lijden aan 't Visser- en Finch-verfahren, en komen terug met in Haarlem gekweekte edelweisz. Ze vinden de Rijn mystiek en een kathedraal zoo romantisch, ze... ho, 'k zou haast lyrisch worden.

Smaakverschil? Aan-te-weinig-zenuw-lijders!

BERTUS.

VEREENIGINGEN.

N. C. S. V. EN V. C. S. B.

Academie-preek in de Waalsche kerk, op Donderdag 1 Nov., 's avonds kwart voor acht, door Ds. P. D. Tjalsma.

BOEKBESPREKING.

Mensch en Maatschappij. — Voordrachten van Clara Meyer-Wichmann. Uitgave: Van Loghum Slaterius en Visser. Arnhem, 1923.

Het is bijna een dwaasheid in deze dagen een boek te schrijven over dit onderwerp, het is een bijna onbegonnen werk de verhouding op te zoeken, waarin de mensch staat tot de maatschappij.

Over menschen zelf werd genoeg geschreven; menschen, die z.g. dragers zijn der maatschappij, in romans, in verhandelingen, in levensbeschrijvingen. Maar zelden werd meer aangetoond, dan dat de mensch een klein stukje was in het raderwerk der „Wirtschaft” en zelden komt de ethische zijde van deze beschouwingen uit boven het feit, dat de mensch, hoewel schepper en voortbrenger der economische verhoudingen, nu zich in dienst moet stellen van deze maatschappij, nu als mensch onderschikt is aan technisch-economische problemen.

Ook over de maatschappij werd veel geschreven. Meestal bleef in deze verhandelingen de mensch als levend wezen een factor van geen beteekenis en zoo er enkelen waren, die dit toch al te grof vonden, en die nu voor den mensch eenige idealen uitvond t.o.v. de maatschappij, verreweg het meerendeel aanvaardt blind het gezag der economie en wetenschap en komt zelfs niet eens tot de conclusie, dat de maatschappij er is ten dienste der menschen, die haar in 't leven riepen, en niet omgekeerd.

Er is nog een andere beschouwing mogelijk, n.l. die der verdrukten. Maar ook deze zoeken fouten en verbeteringen in deze zelfde maatschappij en staren zich blind op problemen, die niets met den eigenlijken kern der zaak hebben uit te staan. Hoe weinig menschen durven er voor uit te komen, dat wij even klein zijn gebleven als we waren, niettegenstaande ons praktisch verstand, maar dat de maatschappij, die door menschen gedragen dient te worden, ons mijlen ver vooruit is, zoodat elk mensch in deze maatschappij een scheeve positie inneemt. Hij dient waar hij moest leiden. Inplaats van in te zien, dat de „Wirtschaft” alleen daarin bestaat om ons van dingen, die we noodig hebben, te voorzien, offert de mensch zijn leven door zich te buigen in een maalstroom van begrippen en instellingen, waarover hij eigenlijk heerschen moet. Voor velen wordt dit een martelaarschap, met het gevolg, dat de religie ook al ten dienste komt van deze maatschappij, waarop de vicieuse cirkel gesloten wordt, door zich weer te beroepen op die getransponeerde religie.

Wanneer wij ooit vrede met deze maatschappij hebben, dan is het, omdat we weten, dat deze „Wirtschaft” een voorbereiding is tot een nieuwe, die niet haar verschil met de vorige heeft, door een meerdere vervolmaking der technische maatschappij, maar die den nadruk legt op de menschen en hen weer terug zal brengen tot eigen macht en waardigheid.

Daarom is het verschijnen van bovenvermeld boek zoo'n verblijdend teeken. Niet alleen, dat het de vinger legt op de wonde plekken van deze samenleving, niet alleen, dat het zuiver onpartijdig doordringt tot de kern der dingen, maar voornamelijk, omdat in dit boek mogelijkheden worden geopend van een verstrekkende beteekenis.

Het is een eerlijk boek, zoo eerlijk, dat iedereen, onverschillig van welke geaardheid, mits nog niet geheel verstopt door vooroordeelen en wanbegrippen, er het in groote lijnen mee eens moet zijn. Het is misschien het derde punt van den driehoek, waarvan de basis uit de twee schijnbare tegendeelen, kapitalist-socialist, bestaat, het is het omvattend begrip van deze twee, waaruit een nieuwe maatschappij geboren kan worden, die zowel, kapitalistisch samengaande met groot-industriele instellingen, volmaking der technische middelen, vereenvoudiging van arbeid e.d. — als socialistisch — in verband met arbeidersvraagstukken, sociologie e.d. — kan zijn.

Voor al de eerste verhandeling in dit boek is zeer belangrijk. Niet dat de andere stukken minder lezenswaard zijn, maar in het eerste wordt het geheele probleem genomen, terwijl de andere meer speciale onderwerpen behandelen.

Ik geloof niet, dat iemand er spijt over zal krijgen, zich dit boek te hebben aangeschaft.

F.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

REPETITOR.

GEVESTIGD OUDE DELFT 206
J. P. ENKLAAR,

Cand. Wis- en Natuurkunde.
Oud-Kapitein der Artillerie.
Oud-leeraar in de Wiskunde aan de K. M. A. te Breda.

Wiskunde, Theor. Mechanica, Natuurkunde
voor prop. en cand. examen.

Repeteert Electrotechniek.

R. BAGGERMAN e.i., v. Leeuwenhoeksingel 2.

BAMI.

NASSI GORENG.

DINERS van af f 1,-.

Chr. F. Rüter, Oude Delft 120.

BAMI.

Limonade Siropen

à f 1,60 en f 1,40 per flesch.

W. DE HOOGH

OUDE DELFT 152.

TELEFOON 15.

DRUKKERIJ WALTMAN

KOORNMARKT 62

DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 26 OCTOBER 1923.

INGEZONDEN.

APOLLO.

Heeft U 't nieuwe bestuur al zien voorhangen? Dan heeft 't U toch zeker ook bevreemd, dat er weer onbekende namen op stonden?

En zeker heeft U zich geërgerd, dat de eenige man die zich hier jarenlang op muziekgebied op de voorgrond stelde, zonder wie 't muzikale gedeelte der Teirlinck-repetities in 't niet was gevallen, de man aan wie Delft in zekere zin 't slagen van zijn Lustrumspel dankt er weer niet op voorkomt.

O! Zeker 't Bestuur weet zijn fout met hare burgermanspraatjes recht te zetten, 't geval wordt daardoor slechts onsmakelijker.

Zeg jongste commissaris zou jij je niet in 'n opwelling van zelfkennis eens 'n beetje terug trekken?

Aan de Bibliothecaris zal ik deze vraag maar geen eens stellen. 't Feit dat hij na 4 jaar hier geweest te zijn en zich nooit, maar dan ook nooit in 't Corps bewogen te hebben, toch nog moed schijnt te bezitten om zich in 'n bestuur te laten zeulen, schetst, mijns inziens 't karakter van dit jongmensch voldoende, dat hij wel de laatste zal zijn, om tot 't inzicht te komen, dat zijn naam wel 'n beetje gek staat daar op 't zwarte bordje.

En dan de Thesaurier, enfin, hierin hebben de leden al geoordeeld.

Het bestuur zal zich misschien verwonderd afvragen waarom ik, de man waarvoor ik mij zoozeer geposteed voel, niet ook als tegen-candidaat stelde.

Dit wel om de volgende redenen:

Ten eerste omdat ik deze man moeilijk kan betrekken in een vergelijk met 't meerendeel van de tegenwoordige bestuursleden.

Ten tweede omdat ik het bestuur gelegenheid wil geven zich te rehabiliteeren.

moderne maatschappij de nadruk legt op een verkeerde zijde der persoonlijkheid, die aan onze handelingen ten grondslag ligt....

Lizzy. (Zeer onafhankelijk. Pienter, en vaak pijnlijk eerlijk. Houdt van haar Moeder, maar is niet blind voor haar fouten. Ziet er zeer vriendelijk uit en wordt door Ma nu eens klein gehouden, dan weer als voorbeeld van een goed ontwikkeld en opgevoed meisje beschouwd. Is zeer koel en gereserveerd ten opzichte van den advocaat). Och Ma, zoo bedoelt meneer Van Manen het ook niet.

Van Manen. Nee Mevrouw, in het geheel niet.

Mevr. Meertens. Nee, dat is heel goed mogelijk, maar ik wou er toch maar even den nadruk op leggen, want (Lizzy schuifelt weer ongeduldig met haar voeten). Ja, ja, ik weet het wel, dat je het weer niet met me eens bent Lizzy, maar dat neemt toch niet weg, dat we geen dingen moeten zeggen, die we niet meenen.... Enfin, laat ik verder gaan. U bent hier in dit dorp een vreemde, en U zult in dit dorp een vreemde blijven, wanneer U niet op de een of nadere manier in het zadel wordt geholpen. Ik wil U wel zeggen, dat veel van Uw succes afhangt van Uw eerste optreden. In 't kort; ik heb een zeker vertrouwen in U, — ik wil zonder ijdelheid wel vertellen, dat ik me zelden in menschen vergis — U bent hier een vreemde, ik geloof niet, dat U tegen wat moeite op zult zien, en ik heb de overtuiging, dat U op eigen rekening wel wat door durft te zetten. Dit is de reden van mijn bezoek. (Mevr. zet zich zelf voldaan tegen de leuning van de stoel).

Van Manen (nog steeds verbouwereerd). Ik hoop dat vrouwen niet te beschamen, Mevrouw Meertens en ik belooft U alles in 't werk te stellen om Uw opdracht uit te voeren in Uw geest, eh. Het is werkelijk zeer vriendelijk....

Mevr. Meertens. Ja, daar twijfel ik niet aan, daarom kom ik toch ook bij U. Maar geen oplossing naar mijn geest, meneer Van Manen, meneer, niet naar mijn geest....

Lizzy (ongeduldig). Och maar Ma, waarvoor dient dit alles toch....

Mevr. Meertens. Lizzy, beste kind, bemoei jij je daar nu niet mee. Bovendien, je onderschat altijd mijn bedoelingen. Ik wilde meneer Van Manen de zaak nauwkeurig uitleggen en ik twijfel er niet aan, of meneer Van Manen is daar wel op gesteld. Jij ziet dat misschien nog niet zoo in....

Lizzy. Zegt U nu als 't U blijft aan meneer Van Manen, waar 't om gaat en waarom U hem spreken wilt.

Van Manen (tracht de ruzie te bezweren). Werkelijk mejuffrouw, ik stel het zeer op prijs, dat Uw moeder zich al die moeite wil getroosten. (Lizzy kijkt hem verachtelijk aan en kijkt een anderen kant op. Van Manen begint zich niet op zijn gemak te gevoelen).

Mevr. Meertens. Zie je nu wel Lizzy, ik heb me niet vergist.

Ten derde, omdat ik een figuur die zich door al zijn werken, 't recht veroverd heeft op een plaats in dit bestuur, niet de schande wil aandoen om als tegen-candidaat in een functie te treden, welke hem, ik geloof volgens de opinie van 't heele Corps, als vanzelfsprekend toekomt.

B. H. H. ZWEERS.

C. A. BAUDUIN.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AANVANG COLLEGES EN OEFENINGEN.

Het college Natuurkunde (Alg. Cursus), 1e jaar, van den hoogleeraar Dr. A. D. Fokker, is begonnen Maandag 15 October, en het college Quanten Theorie Woensdag 17 October.

Het college Economie van den hoogleeraar Dr. J. A. Veraart is verplaatst van Vrijdagavond 8—9, naar Zaterdag 1—2 uur, Jaffalaan, zaal L.

De colleges van de hoogleeraren H. ter Meulen, t., en Dr. C. J. van Nieuwenburg, t., worden niet gegeven in zaal 31, doch in de collegezaal van het nieuwe laboratorium voor Analytische Scheikunde (De Vries van Heystplein No. 2).

UITSLAG EXAMENS.

Voor het Propaedeutisch examen voor **Civiel-ingenieur**, gehouden na de Zomervacantie 1923, slaagden de heeren:

J. J. M. Aangenendt.	J. A. Keus.
J. G. Koldewijn.	A. Kranendonk.
P. J. Bakker.	M. H. Kuiper.
F. Bakker Schut.	D. T. Laurentius.
J. A. Beckering Vinckers.	D. G. Romijn.
O. B. Blomsma.	H. Stempels.
C. C. J. Bollen.	A. L. de Vos tot Nederveen
A. A. Brevet.	Cappel.
J. J. B. Bijker.	A. van Walraven.
J. F. Denie.	A. J. van Walraven.
J. C. Doornberg.	G. Wilson.
P. W. J. Kallenbach.	

En doe me een plezier, laat me als je blijft uitspreken. Je weet, hoe me dat in de rede vallen telkens irriteert.

Lizzy. Goed mama. Ik zei toch alleen maar even iets, daar moet U nu niet boos over zijn. Maar ik zal niets meer zeggen, geen woord, dat belooft ik U. (Draait zich boos om).

Mevr. Meertens. Dat hoop ik. (Tot Van Manen). Ik zei dan, dat ik in de gelegenheid was, U van dienst te zijn, wat Uw carrière betreft en dat, als U deze zaak goed aanpakt, U zich als gevestigd man kunt beschouwen.

Van Manen. Och Mevrouw het is me niet dadelijk om persoonlijke voordeelen te doen.

Mevr. Meertens. Onderschat U dat niet. Ik heb al veel jonge menschen gekend, die (ze kijkt naar Lizzy) meenen van de wind te kunnen leven, of beter gezegd, hun idealen ten koste van hun bestaansmiddelen trachten te bereiken. Wanneer niet in hun midden iemand was, die hen wees op de practische zijde van het leven.... Ik weet het wel, dat je het weer heelemaal niet met me eens bent Lizzy, maar je vergeet, dat mijn ondervinding.

Lizzy. Mama, ik zei toch niets, niet waar meneer Van Manen.

Mevr. Meertens (verontwaardigd). Maar Lizzy, hoe durf je meneer Van Manen daar nu bij te halen.

Lizzy (bijna huilend van wanhoop). Och toe mama, waarom plaagt U me zoo.

Mevr. Meertens. Maar ik plaag je niet. Jullie hebben soms van die wonderlijke opvattingen, die ik in mijn tijd....

Lizzy (wanhopig). Zegt U nu, waar het om gaat, mama. Heusch we nemen te veel tijd van meneer Van Manen in beslag.

Mevr. Meertens. Hoe kun je dat nu toch zeggen. Ik vind, dat een jong meisje van jouw jaren....

Lizzy (bijna in tranen). Oh, waarom hebt U me niet thuis gelaten.... waarom hebt U me meegenomen.

Mevr. Meertens. Maar ik heb je toch zeker niet meegenomen. Je hebt vanmorgen hemel en aarde bewogen. (Lizzy trappelt furieus op den grond). Ja goed, ja goed. Ik heb je vanmorgen meegenomen. Maar windt je als je blijft niet op, Lizzy, daar wordt ik altijd erg nerveus van. Maar ik heb vanmorgen zelf nog tegen je gezegd. (Lizzy trappelt nog kwader).... Wat zegt U nu, meneer Van Manen.

Van Manen (glimlacht zuurzoet). Och Mevrouw.... eh.... U kunt gerust over mijn tijd beschikken.

Lizzy (kwaad. Staat op). Als U ook al de partij van Mama kiest, dan ga ik maar heen.... (Af).

Van Manen (springt op). Nee zoo bedoelde ik het niet.... Juffrouw Meertens! Juffrouw Meertens!.... Ze is weg (zinkt vrij wanhopig in zijn stoel terug). (Pauze).

Mevr. Meertens. U moet het haar maar niet kwalijk nemen. Ze is nog wat jong en in de laatste dagen erg nerveus. Gisteren heeft ze zich den heelen avond opgesloten, den heelen avond...

(Wordt vervolgd.)

Voor het Propaedeutisch examen **Bouwkundig ingenieur**, de heeren:

L. H. M. Brand.	J. Timmermans.
L. Corbeau, c.i.	Mej. C. W. J. von Faber.
J. Oosterbaan, c.i.	

Voor het Propaedeutisch examen **Werktuigkundig ingenieur** de heeren:

E. Ch. J. Dubois.	A. Kruisheer.
W. F. Engels.	R. Kruk.
R. Everwijn.	R. J. Legger.
G. E. Goes.	J. J. van der Marel.
E. J. van Goor.	C. J. Mension.
A. Grootenhuis.	A. J. H. van Ouwel.
V. E. J. Hegenbarth.	M. M. Verheul.
A. Horowitz.	J. C. Zantvoort.
J. R. P. J. Joostenz van IJsseldijk.	

Voor het Propaedeutisch examen **Electrotechnisch ingenieur**, de heeren:

J. W. Alexander.	C. Th. Haverkorn van Rijsewijk.
L. Bouwman.	
A. M. Colijn.	J. H. Heimbach.
D. M. Duinker.	Chr. Henssen.
H. C. A. van Duuren.	A. S. Janssen.
C. M. R. Eversdijk Smulders.	W. A. Jedeloo.
B. J. van Hardenberg.	D. J. de Jongh.

J. de Jongh Swemer.
J. M. J. Kooij.
J. H. Kouwenhoven.
F. A. S. Krips.
D. P. van Leeuwen, w.i.
J. W. A. Lecluse.
J. J. C. van der Linden.
J. K. Lijfering.
H. A. H. M. Nillesen.
A. Noordsij.
D. C. Pleyte.
A. W. Quint.

K. C. van Rijn.
J. P. Schouten.
E. Sieburgh.
K. A. M. Stoffels.
H. van Suchtelen.
G. M. Uitermark.
M. van der Veen.
H. Vos.
H. C. de Vos.
A. J. de Wolff.
I. J. Ljkema.

Voor het Propaedeutisch examen **Scheikundig ingenieur**, de heeren:

G. M. Minnema.	G. F. de Ridder.
G. J. Milo.	

Voor het Propaedeutisch examen **Mijningenieur**, de heeren:

A. L. Bouwens.	H. Pomes.
G. W. baron van Dedem.	W. F. B. Reimering.
E. Engberts.	A. L. F. A. Vos de Wael.
C. G. van Houten.	J. Westerveld.
N. J. Kuiper.	H. W. V. Willems.

De Propaedeutische examens na de Zomervacantie zijn hiermede afgelopen.

Gaat allen naar de Onderlinge Wedstrijden van Laga op 1 en 2 November in de Provinciale vaart

ADVERTENTIËN.

Uitverkoop wegens liquidatie.

A.s. Maandag begint de Liquidatie-uitverkoop in het Magazijn van

A. VAN DER BURG A^{ZN}

Choorstraat 23 - Telef. 344. (20)

Alle voorhanden artikelen als: Passerdoozen, Rekenlinialen, Swan en Waterman Vulpenhouders, Dictaatcabiers, Teekenborden, Schetsboeken, Maatstokken, Calqueer- en Teekenpapieren enz. worden tegen ongekend lage prijzen aangeboden.

Vergeet niet van deze gelegenheid te profiteren!

„AU FIGARO”

G. KIELA ♦ KAPPER,

OUDE DELFT 166,

schuin tegenover „Huis Lambert van Meerten”.

Lotion Fougère Royal Houbiqant

— f 3,75 —

10

BEZOEKT Café-Restaurant

DE KROON

(10)

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061

Prima consumptie. - Billijk tarief.

ALLES

(10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door **N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND** Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

19

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

JOH. A. LOMMERS

(6)

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.